

Opinii critice semnificative care releva complexitatea personajului Ion din romanul cu aceasi nume

Aparut in 1920, "Ion" este cel mai mare roman al iubirii de pamant din literatura romana. Personajul central al cartii este Ion al Glanetasului - figura simbolica, impresionanta prin iubirea pamantului si prin drama pe care o traieste.

Complexitatea acestui personaj a dat nastere unor viziuni critice atat de diferite, incat din insumarea lor se constituie o figura plurivalenta, alcatuita din putine lumini si- multe umbre, dar impresionanta prin iubirea uriasa, mitologica, pentru pamant.

Astfel, pentru G. Calinescu, "Ion e o bruta. A batjocorit o fata, i-a luat averea, a impins-o la spanzurare, si a ramas in cele din urma cu pamant". in termenii aceleiasi reci obiectivitati, marele critic subliniaza reductia intelectuala a personajului, in alcatuirea caruia predomina instinctele: "Nu din inteligenta a iesit ideea seducerii ci din viclenia instinctuala, caracteristica oricarei fiinte reduce".

Tudor Vianu il priveste pe Ion categorial, vorbind despre resorturile statornice ale sufletului, taranesc: "Iacomia de pamant si senzualitatea robusta, afirmate prin siretenie, lipsa de scrupule, cruzime".

Se pare insa ca Eugen Lovinescu vede si partea frumoasa a acestui personaj complex, in care autorul a dorit sa creeze "o figura simbolica, mai mare decat natura".